UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Textus sequentiarum cum lucule[n]tissima tam sententiaru[m] q[uam] vocabuloru[m] interpretatione scripture autoritatib[us] alioru[m]q[ue] exemplis creberrimis roborata

Colonie, 1506

VD16 T 655

Martine par ap[osto]lis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30585

Visual Library

hoĩes (trib9) iſrael. ſ. iudei (ouant). i. applaudant

Ut vita fulget tranſitus celis ⁊ aruo ſplendidus. gaudere cunctis pium eſt. cunctis ſalus ſit hic dies

Cõſtrue (Ut) p ſicut (vita) illi9 (fulget) i. ſplẽdet. ſic (trãſit9). i. obit9 ei9 (ſplendid9) s^c ẽ (celis). i. in celis (⁊ aruo). i. in terra ſeu mũdo ⁊ iõ. q̃ſ fulget (piũ ẽ). i. dulce (cũctis). i. oĩb9 (gaudere). i. letari. ⁊ (h dies). i. hoc feſtũ (ſit ſal9 cunct;) ſupple hoĩbus

Sit trinitati gloria martinus vt confeſſus eſt. cuius fidem per opera in nobis ⁊ ipſe roboret

Cõſtrue (Glĩa ſit trinitati) ſcʒ patri ⁊ filio ⁊ ſpũiſctõ (vt). p ſicut (martinus ↄfeſſus ẽ). ſ. fide ⁊ ope (cui9) s^c martini (fidẽ). i. ↄfeſſionẽ verã (⁊ ipſe) de9 (roboret in nob) s^c hoĩb9 (p opa) ſcʒ bona

Martine par apoſtolis feſtum tuum colentes foue qui viuere diſcipulis vis aut mori nos reſpice

¶ In h hymno ↄmẽdat autor btm̃ Martinũ p ↄſtãtiã fidei ei9 quẽ habuit in ſuſcitatõe triũ mortuoꝝ quẽ in h compat aplis. Et h ẽ qđ dt. O (martine par aplis). i. eq̃lis in reſuſcitatõe triũ mortuoꝝ. qꝛ tres mortuos ſuſcitauit vt apli. Et qꝛ glob9 igneus. i. ſpũſſanct9. deſcẽdit ſup eũ. tu foue nos). i. reſuſcita a pctõ (colẽtes tuũ feſtũ q̃ vis viuere aut mori diſcipulis). i. ad vtilitatẽ diſcipuloꝝ. qꝛ nec mori timuit nec viuere recuſauit. vñ ipe effundẽs orõem apđ dñm ait. O dñe ſi adhuc populo tuo ſum neceſſari9. nõ recuſo laborẽ fiat volũtas tua. qꝛ nec viuere nec mori recuſaſtĩ iõ (reſpice nos) vt tuis merit; mũdi corde ⁊ corpe exiſtẽtes aulã celi ingredi mereamur. ſicut feciſti in tpe tuo p̄latos eccl̃ie famoſos

Fac ꝙ olim geſſeras nunc preſules clarifica. auge decus eccleſie. fraudes relega ſathane

Cõſtrue (Fac) s^c nos eẽ iuſtos (nũc). i. in pñti (qđ geſſeras). i. feceras (olim) s^c. p̄dicãdo (clarifica). i. illumĩa. nũc (p̄ſules). i. p̄latos (auge dec9 eccl̃ie. relega). i. frãge ⁊ repme (fraudes ſatane). i. diaboli aduerſarij nr̃i.

Qui ter chaos euiceras. merſos reatu ſuſcita. diuiſeras vt chlamidem nos indue iuſticiam

Cõſtrue (Qui euiceras). i. euacuaſti (chaos). i. infernũ (ter) id ẽ tres mortuos ſuſcitaſti ⁊ tu q̃ ter intraſti ĩfernũ reſuſcitãdo tres mortuos (ſuſcita miſeros reatu). i. culpa p̄mi parentis ⁊ ꝓpria (vt). p ſicut (diuiſeras chlamidẽ) pauperi. ſic (indue nos iuſticiam)

Ut ſpiritualis glorie quondam recorderis tue monaſtico nunc ordini iam pene lapſo ſubueni

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conſtrue O martine (ſubueni) .i. ſuccurre (monaſtico ordini) id ē ordine monachoꝝ (iam lapſo) .i. relapſo in peccatis (pene) .i. fere ꝛ ad q̄d (vt recorderis quondā ſpūalis vel ſpiritalis glīe tue)

Xultet celum laudibus reſultet terra gaudijs apoſtolorum gloria ſacra canunt ſolennia.

¶ In h̄ hymno facit autor inuocationē ad aplo͛s vt ipi ꝓ nobis exultent ꝛ ſuis precibꝫ a nobis vicia repellāt vt ipi cū veniūt ad iudiciū nō ꝓ reatu puniāt. ſ; ꝯpotes eternis gaudijs faciāt. Et nota ꝙ dies iudicij nō dr̄ ideo ꝙ tūc ſit dies. ſ; apparebūt nobis oīa ſicut in die. Et hoc eſt qđ dicit (Celū) id ē celeſtis curia (exultet) .i. gaudeat (laudibꝫ terra) .i. terreni. ſcʒ hoies (reſultet gaudijs) ſcʒ (canunt) id eſt laudant (ſacra ſolennia) id eſt ſolennitates (gloria apoſtolorum)

Vos ſecli iuſti iudices et vera mundi lumina votis p̄camur cordium audite preces ſupplicum

Conſtrue (Vos) apoſtoli (iuſti iudices ſecli) pro ſeculi (ꝛ ꝟa lumina mūdi) qꝛ totus mūdus illuminat̄ eoꝝ p̄dicatōe (p̄camur vos votis cordiū) .i. p̄cibꝫ cordis (audite p̄ces ſupplicū) .i. humiliū.

Qui celum verbo clauditis ſeraſq; eius ſoluitis nos a peccatis omnibꝫ ſoluite iuſſu queſumus.

Cōſtrue (Qui clauditis) ſcʒ pctōribꝫ (celū ꝟbo) .i. ſermone (q;) pro et (ſoluitis) .ſ. hoibꝫ (ſeras) .i. infirmitates (et⁹. queſum⁹) .i. p̄camur, (vos ſoluite) .i. abſoluite (nos a pctis oibꝫ. iuſſu) .i. p̄cepto xp̄i.

Quorū precepto ſubditur ſalus. ꝛ languor omniū ſanate egros moꝛibꝫ nos reddentes virtutibus.

Conſtrue (Quoꝝ) ſcʒ aploꝝ (p̄cepto) .i. mādato (ſalus) .i. ſanitas (et languor) .i. infirmitas (oīm) s^c hoīm (ſubdit̄ ſanate egros) .i. peccatores (moribꝫ) .i. prauis cogitatōnibꝫ (reddētes nos ꝟtutibꝫ)

Vt cum iudex aduenerit chriſtus in fine ſecli nos ſempiternis gaudijs faciat eſſe compotes

Et ideo reddant nos ꝟtutibꝫ (vt cū xp̄s) s^c exiſtens (iudex aduenerit in fine ſeculi faciat nos) .ſ. hoies (eſſe compotes ſempiternis gaudijs).

Terna chriſti munera apoſtolorum gloria laudes canentes debitas letis canamus mentibus.

¶ Hymn⁹ iſte ꝯtinuat̄ ſupiori .ſ. exultet celū laudibꝫ ꝛc̄ (Nos canētes debitas laudes) xp̄o in honore aploꝝ (canam⁹ letis mētibꝫ) .id ē iocoſis (eterna xp̄i munera) id ē innumerabilia (glīa aploꝝ) id ē ob glīam.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN